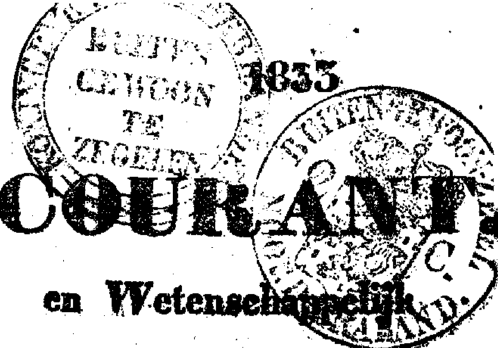
No. 35 1833

BREDASCHE COURANT

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Dingsdag den 5 Maart.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,
van Zondag en Maandag 3 en 4 Maart,
betrekkende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen benevens de *Fransche Beursprijzen* van den volgenden dag.

BELGIE.

BRUSSEL, den 2den Maart.

De fransche gezant bij ons hof, graaf *de Latour Maubourg* is heden morgen naar Parijs vertrokken, zich met verlof voor eenigen tijd van zijnen post verwijderende. Gedurende zijn afwezen zullen de zaken door den heer *de Tallenay* worden waargenomen.

— De komst van de koningin der Franschen te Brussel is, zegt men, op den 8sten dezer bepaald.

— Het vertrek van den generaal *Magnan* naar de grenzen, waaromtrent sommige onzer bladen met grooten ophef hebben gesproken, – *l'Emancipation* onder anderen had verzekerd dat de Hollanders een belgischen post van 50 man hadden opgeligt, – blijkt niets te beduiden en wederom, zooals dikwerf met den generaal *Niellon* het geval geweest is, op een loos alarm te hebben plaats gehad.

— Door den minister van finantien is een berigt, betrekkelijk de laatstelijk door de kamers geautoriseerde uitgifte van schatkistbons publiek gemaakt en eene openbare inschrijving daarvoor opengesteld, welke echter niet dan met ronde sommen van 1000 fr. rentende 6 pCt. zal mogen geschieden, en waarvan het montant voor den 12den van deze maand bij den rijks-kassier zal moeten gestort wezen. Opgemelde bons zullen ook betaalbaar zijn te Parijs, bij het huis der gebroeders *Rothschild* aldaar.

— Door den oostenrijkschen *Beobachter* van den 22 ll., zoo even alhier aangekomen, heeft men uit Weenen van den vorigen dag de volgende belangrijke tijdingen omtrent de Oostersche aangelegenheden bekomen:

» Een courrier, den 8sten dezer door den bij de Ottomannische Porte geaccrediteerden K. K. internuncius, baron *Ottenfels*, afgezonden, brengt de tijding aan, dat de russische luitenant-generaal *Murawief* den 5den aan de Dardanellen is gearriveerd, van Alexandrie terugkomende. De noordenwind zeer sterk waaijende en de vaart door het kanaal moeijelijk makende, zoo is de generaal met eene sloep, door den heer *de Butanef* afgezonden, te Konstantinopel aan wal gekomen. De van den luitenant generaal *Murawief* ingewonnen narigten, die zich voorts bevestigd zien door de tijdingen, welke het Turksch gouvernement uit Klein-Azie ontvangen heeft, houden, dat *Ibrahim*, na het ontvangen van bevelen van *Mehemet*-Ali, zijne voorwaartsche beweging te Kintahio gestaakt en verklaard heeft tot het sluiten van eenen wapenstilstand bereid te zijn. Wij kunnen niet beter doen, dan onze lezers de volgende officiele nota mede te deelen, welke de baron *Otenfels* den 7den dezer aan den Reis-Effendi overhandigd heeft en die het ons vergund is geworden mede te deelen:

Nota van den K. K. Internuncius baron Ottenfels *aan den Reis-Effendi.*

» Ik haast mij Uwe Exc. te berigten, dat ik van den russischen luit. gener. *Murawieff*, die van Alexandrie is terug gekomen, tijdingen van den K. K. consul generaal aldaar heb ontvangen, bij welke hij mij berigt, op hoedanige wijze hij de instructien van het Weener hof, door mij den 6den Januarij hem medegedeeld en waarvan ik de eer gehad heb het Ottomannisch ministerie berigt te geven, vervuld heeft.

» Deze door eene keizerlijke korvet aan den heer *Accebi* gezonden instructien zijn tijdig genoeg aangekomen, om zijne pogingen met die van den luitenant-generaal *Murawieff* te vereenigen en om *Mehemet*-Ali van de volmaakt overeenstemmende denkwijze der beide keizerlijke hoven, naburen van het Ottomannisch rijk, betrekkelijk zijne ondernemingen tegen den Grooten Heer te overtuigen, alsmede van de onwankelbare vriendschap des keizers, mijn doorluchtigen meester, jegens dien souverein en van het ernstig deel, dat Z. M., in al hetgeen het welzijn van Turkije betreft, stelt.

» *Mehemet*-Ali heeft aan den oostenrijkschen gezant plegtig verklaard, dat hij gereed was zich aan de begeerten te onderwerpen van zijnen wettigen souverein, wiens verdere bevelen hij bleef afwachten; dat hij met de meeste beleefdheid en bewijzen van achting *Rifaut-Halil*-pacha, met derzelver mededeeling belast, zou ontvangen, en inmiddels aan zijnen zoon *Ibrahim* onmiddelijk bevelen had gezonden tot het doen staken der vijandelijkheden en niet verder voorwaarts rukken.

» Deze tijdingen Uwer Exc. mededeelende, vlei ik mij, dat zij daarin een nieuw bewijs vinden zal der ware belangstelling, welke het keizerlijk-oostenrijksch hof koestert in alles, wat den vrede en de rust van het Ottomannisch rijk aangaat, zoo mede van de opregtheid en het welslagen van deszelfs pogingen, om daartoe zoo veel mogelijk bij te te dragen.

Ik heb enz. (get.) *Ottenfels*,

FRANKRIJK.

PARIJS, den 28sten Februarij.

De hertogin van *Berry* was volgens de laatste berigten van den 25 dezer vrij ernstig ongesteld. Twee koeriers dien dag te Bordeaux aangekomen, hebben dit berigt overgebragt, en een der voornaamste geneesheeren dier stad is dadelijk naar Blaye vertrokken. De heer *Berryer* en eenige andere personen, die als de hoofden der koningsgezinde partij worden beschouwd, hebben, zoo men zegt, van het gouvernement verlof gevraagd, om bij de hertogin van *Berry* te worden toegelaten, hetgeen hun echter is geweigerd.

Het proces tegen den heer *de Chateaubriand*, ter zake van een geschrift over de gevangen houding der hertogin van *Berry*, en tegen de redacteurs van onderscheidene dagbladen, wegens het verslag dat zij gegeven hebben, van het bezoek dat bij genoemden schrijver door een zeker getal jonge lieden is afgelegd, aangevangen, heeft voor het ministerie eene gevoelige nederlaag ten gevolge gehad. Te vergeefsch heeft de procureur-generaal *Persil* getracht, in het bedoelde vlugschrift en in de redevoeringen die wederzijds bij hetzelve bezoek zijn gehouden, de misdadigste oogmerken aan te wijzen, met weinige woorden heeft de heer *de Chateaubriand* deze beschuldiging beantwoord, terwijl de advokaat *Berreyer* in het belang der dagbladen zich op de vrijheid van drukpers als eene der waarborgen van het staatkundig stelsel beroepende, ook deze met de hem eigene welsprekendheid heeft verdedigd. Na eene korte beraadslaging, hebben de gezworenen alle de beklaagden vrij gesproken, en heeft de hoofdbeschuldigde onder de toejuiching der menigte het paleis van justitie verlaten.

— De kamer der pairs heeft eindelijk gisteren de discussie over de wet op het binnenlandsch vervoer ten einde gebragt, en dezelve even als die, welke een pensioen aan de nog in leven zijnde helden der Bastille-verovering, met eene groote meerderheid aangenomen.

— De discussie in de kamer van afgevaardigden hebben gisteren slechts over een enkel artikel van het budget van finantien geloopen, dat namelijk, waarbij het fonds tot amortisatie werd geregeld. De heer *Laffitte* heeft in een zeer uitgebreid betoog, de onderscheiden gebreken aangewezen, die in het stelsel bij deze inrigting gevolgd waren, en door den minister van finantien niet zijn ontkend; immers heeft deze getracht de kamers met de verklaring te vreden te stellen, dat men binnen kort een geheel nieuw ontwerp van wet, de amortisatie betreffende, aan de kamer zoude voorleggen, om daarna het budget van 1834 te regelen. De heer *Marguin* de zaak daarentegen nog hooger ophalende, meende dat de geheele inrigting aan de schatkist, en bij gevolg aan de belastingschuldigen niets dan schade bragt, wijl men gewoon was op hetzelfde oogenblik dat een gedeelte der schuld werd vernietigd, nieuwe leeningen te sluiten, welke meestal op minder voordeelige voorwaarden werd aangegaan, en waarvoor de groote geldschieters nimmer een zeker voordeel wisten te bedingen. De heer *Thiers* heeft eindelijk deze bedenkingen beantwoord, door hoofdzakelijk te zeggen, dat de wezenlijke voordeelen eener amortisatie, indien men enkele bezuiniging daarmede bedoelde, inderdaad verre waren te zoeken, doch dat deze instelling een middel opleverde, om het krediet van den staat in stand te houden, hetgene des te meer noodzakelijk was, omdat de buitengewone behoeften niet immer door verhoogde belastingen konden worden gedekt, en het dus nu en dan, vooral in tijd van oorlog, tot leeningen zijne toevlugt moest nemen, welke op al te bezwarende voordeelen zouden gesloten worden, indien niet de kapitalisten een zeker lokaas door de amortisatie werd voorgehouden. Zonder tot eenig besluit te komen is de zitting geëindigd.

— De maarschalk *Soult* en de minister van buitenlandsche zaken, hebben dezen morgen eene conferentie gehad, ten gevolge der berigten die door den graaf *Montrand*, ten aanzien der belgische onderhandelingen van Londen zijn overgebragt. De laatstgenoemde diplomaat, zal, zoo men zegt, zich van hier naar Brussel en 's Gravenhage begeven.

— Volgens het *Journal de Commerce* zouden de hoven van Londen en Parijs een nieuw dwangmiddel jegens den koning der Nederlanden hebben uitgevonden. Men had namelijk, het voornemen, om eene vereenigde vloot, met belgische landingstroepen, naar de kolonie Suriname te zenden, en deze te bemagtigen, om

aan den nieuwen staat eene volkplanting te bezorgen, waar de belgische manufacturen een uitweg zouden vinden.

— Heden (28 *Februarij*) waren de fondsen genoteerd: de 5 pCt. kont. 104,30; op tijd 104,35; de 3 pCt. kont. 78,80; op tijd 78,75; Nap. renten 89,50 kont.; op tijd 89,65, Sp. perpet. 67 kont.; 67¼ op tijd.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 4den Maart.

Wij deelen hieronder in zijn geheel mede de

MEMORIE, *behelzende het antwoord op de Nota van HH. Exc. de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittannie, van den 14 Februarij 1833, aan den gevolmagtigde der Nederlanden te Londen.*

Den 2 Januarij 1833 zonden de zaakgelastigden van Frankrijk en Groot-Brittannië in 's Gravenhage aan den minister van buitenlandsche zaken in de Nederlanden eene Nota, vergezeld van een ontwerp van overeenkomst tusschen de drie Mogendheden.

Bij die overeenkomst was bedongen de ontruiming van het wederzijdsch grondgebied, de vrije vaart op de Maas en derzelver takken, op den voet van de overeenkomst van Mentz, de vrije vaart op de Schelde, zoo als deze geweest was sedert den 20 Januarij 1831, de handelsweg door de provincie Limburg zonder regt van doorvoer, de ontwapening van Holland en België en de opheffing van het embargo.

De Nederlandsche regering, welke, sedert het begin der onderhandelingen, voortgesproten uit den Belgischen opstand, om tot eene schikking te geraken, reeds tot vier malen toe, en telkens wanneer men op het punt was om te sluiten, de Mogendheden gevolgd had op den nieuwen weg, welken zij telkens verkozen hadden in te slaan, weigerde niet om ook den vijfden weg, die men aan haar had voorgesteld, in te treden; en ofschoon betreurende het uitstel, al ware het zelfs tijdelijk, van eene eindelijke schikking, haastte zij zich, bij hare Nota van den 9, een gewijzigd ontwerp van voorloopige overeenkomst aan te bieden, welke zij verklaarde bereid te zijn met Frankrijk en Groot-Brittannië te sluiten, alsmede met Oostenrijk, Pruissen en Rusland. In dit ontwerp trachtte zij het evenwigt tusschen de twee partijen te herstellen door de bijvoeging van zekere schikkingen welke door de regten van Holland gevorderd werden; want indien het uitgemaakt was voor Frankrijk en Groot-Brittannië, dat de Belgen geene voorloopige schikkingen konden aannemen, waarbij zij niet in het onmiddelijk genot van de vaart op de Maas en de Schelde gesteld werden, was het niet minder waar voor Holland, dat dit genot niet tot deszelfs nadeel kon plaats hebben.

Zonder deze wijzigingen zou België, na de onderteekening der overeenkomst, welke aan hetzelve bijna alles wat het verlangde, zonder eenigen last zou verzekerd hebben, bijna geene beweegreden meer hebben om eene eindelijke schikking te sluiten. Die wijzigingen hadden tot onderwerp het heffen van een enkel regt op de Schelde, zonder visitatie, noch eenige andere tol-formaliteit, zoo als Frankrijk en Groot-Brittannië zelve zulks verlangd hadden; een regt van doorvoer in de provincie Limburg, één ten honderd nooit te bovengaande, maar blijvende voor het grootste gedeelte der handelsartikelen zeer beneden dit maximum; en de betaling door België, te rekenen van den 10 Ianuarij 1833 af, van deszelfs aandeel in de renten der openbare schuld, voor eene jaarlijksche som van *ƒ* 8,400,000.

De gevolmagtigde der Nederlanden zou niet geweigerd hebben in de bijzonderheden van de baken- en loodsgelden op de Schelde te treden, ofschoon dezelve minder geschikt schenen te zijn, om in eene voorloopige overeenkomst begrepen te worden.

Ten aanzien van het regt van doorvoer in de provincie Limburg, al erkende men, dat de bedoeling der vijf mogendheden geweest was, den doorvoer door de provincie Limburg slechts te onderwerpen aan een matig tolregt, zij hadden nogtans in Holland het heffen van regten op de Schelde, overeenkomstig de tarieven van Mentz gewaarborgd. Nu kan het Nederlandsche kabinet de bedoeling van den waarborg der mogendheden, met opzigt tot den doorvoor door Limburg niet aannemen, terwijl de koning zich geneigd toont, om wegens den waarborg der mogendheden, voor zoo veel de toepassing der tarieven van Mentz op de Schelde aangaat, te transigeren.

De bepaling, dat Belgie deszelfs aandeel in de openbare schuld zou betalen, te rekenen van den 1 Januarij 1833 af, was noodzakelijk, 1°. om Holland en Belgie in staat te stellen, in tijds, dat is te zeggen, lang vóór den vervaldag van den 1 Julij, hunne ontvangsten en uitgaven te regelen; 2°. uit hoofde van de vertragingen, welke het eind-traktaat kon ondergaan, zoo door het aantal der belanghebbende partijen, als door den verren afstand, waarop zich eenige van dezelve bevonden, en door den tijd, welken de uitwisseling der ratificatien zou vorderen, maar inzonderheid, in de derde plaats, om Belgie aan te sporen zich aan eene eind-schikking niet te onttrekken.

Het was voor het diepste doorzigt onmogelijk te voorzien, dat die bepaling, en het uitstel van den aanzienlijken achterstand, waartoe Holland zijne toestemming gaf, zouden worden afgeschetst; als ten duidelijkste het verlangen te kennen gevende om het sluiten van een eind-traktaat te beletten of te vertragen.

Toen de conferentie van Londen dat aandeel op *ƒ* 8,400,000 begrootte, verbond zij hetzelve niet uitsluitend aan andere voorwaarden; getuige hiervan de uitdrukkelijke inhoud van het 48ste protocol, met het memorandum, daaraan gehecht. Volgens datzelfde protocol, stelde zij slechts de naar evenredigheid geringe som van *ƒ* 600,000 tegenover de handelsvoordeelen; een last, gelijk men het noemt, welke insgelijks voortvloeit uit de verliezen door Holland geleden.

De laatste maanden van het jaar 1832 zagen, onder de benaming van dwangmaatregelen, de uitoefening van eene politie in de betrekkingen van de natien onder elkander invoeren, en jegens Holland een tot dus verre onbekend stelsel van openlijke vijandelijkheden te midden van den vollen vrede in praktijk brengen, waardoor de grondslag van de onafhankelijkheid der volken wordt ondermijnd, en het eerste hoofdbeginsel van het regt der volken vernietigd, terwijl daarvoor de oppermagt van den sterksten in de plaats wordt gesteld. Niettegenstaande dit staatkundig verschijnsel, behield de Nederlandsche regering, tegen welke inzonderheid de krenking van de regten der Europesche maatschappij gerigt was, hare gewone taal van gematigdheid, en wilde liever dit heilloozе geschiedblad in de vergetelheid begraven. Zie hier hoe zij zich uitdrukte:

» Wat het embargo betreft, stelt de koning eenen te grooten prijs op de » vriendschapsbetrekkingen met Frankrijk en Groot-Brittannie, dan dat » Z. M. niet zou verlangen, dat van die daad geen spoor overbleef in een » der artikelen van de overeenkomst. Men stelt derhalve voor, dat men » zich dadelijk versta over de opheffing van het embargo, over de intrek- » king der bevelen, welke gegeven zijn tot het aanhouden van Nederland- » sche schepen, en over de terugzending der Hollandsche krijgslieden, die » zich thans in Frankrijk bevinden, met hunne wapenen, bagaadje, enz.

Van zijnen kant, zou dan het hof van 's Gravenhage de maatregelen van retorsie, tegen de scheepvaart van Frankrijk en Groot-Brittannie genomen, hebben ingetrokken. Maar het Nederlandsche kabinet dreef de zelfverloochening niet zoo ver, dat het zou erkennen, dat de onwettige maatregelen, tegen hetzelve genomen, aan derzelver auteurs het regt zouden geven, de intrekking daarvan in de weegschaal te leggen, om van Holland nieuwe opofferingen te vorderen. Van dit gezigtspunt ging het antwoord van den 9 Januarij uit. Later echter stelden de twee ontwerpen dan den Nederlandschen gevolmagtigde, geschoeid te dien opzigte op die der twee Mogendheden, de opheffing van het embargo onder de artikelen, en onderwierpen die toen aan de uitwisseling der ratificatien.

Bij hetzelfde antwoord, werd het stellen van de legers op de voet van vrede naar eene uitwisseling van Nota's verwezen. Daarbij werd echter te kennen gegeven, dat die maatregel geene zwarigheid zou hebben. De aanmerking, dat de ontwapening van Holland van eenen staatkundigen aard was, had betrekking tot de gewapende tusschenkomst van Frankrijk in 1831 en 1832.

Een der grieven, tegen den Nederlandschen gevolmagtigde aangevoerd, betreft zijne verklaring, dat hij geen eind-tractaat kon onderteekenen, dan met de gevolmagtigden der vijf hoven. Te dien opzigte echter, even als in de geheele onderhandeling, heeft hij zich naar zijne instructien en naar de tegenwoordige omstandigheden van Europa gedragen. Door een tegenovergesteld gedrag, zou het hof van 's Gravenhage voor de eerstemaal het verwijt verdiend hebben van te trachten oneenigheid tusschen de Mogendheden te doen ontstaan; een verwijt, hetwelk men gedurig herhaald, maar dat ook door alle handelingen der Nederlandsche regering wordt afgewezen. Niets inderdaad zou meer geschikt geweest zijn, om de vruchten der opofferingen te doen verliezen, welke Holland zich getroost heeft voor het behoud van den vrede te doen, en om eene gevaarlijke scheuring te weeg te brengen. Welke waarborg toch zou men erlangd hebben voor de duurzaamheid en de uitvoering van een eind tractaat wegens de zaken van Belgie, indien hetzelve gesloten ware geworden, buiten de hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland. Ook herinnerde zich steeds de Nederlandsche gevolmagtigde, dat hij bij de conferentie van Londen was geaccrediteerd. Hij had daarvan nog een zeer klaar bewijs gegeven, toen hij den 9 November aan den graaf *Grey* het ontwerp van een door Pruissen voorgesteld tractaat tusschen den Koning en de vijf Mogendheden had doen toekomen, en aan Z. Exc. verklaard had gereed te zijn, dat ontwerp van het kabinet van Berlyn, als grondslag van een te sluiten tractaat, te onderteekenen. Zijn brief van den 12 November aan lord *Grey* drukt dienaangaande zijn geheele denkbeeld uit. Voorondersteld nu zelfs eens, dat het toen meer bijzonderlijk zake was geweest van het artikel, hetwelk betrekking had tot het tractaat met Belgie, zoo maakte het ontwerp van dit tractaat toch een bestanddeel uit van hier boven aangehaalde met de vijf hoven, en het was zoo veel te meer blijkbaar, dat men er niet een enkel wilde uitsluiten, daar men nooit te kennen had gegeven, dat men met twee Mogendheden alleen had willen sluiten.

De Nederlandsche gevolmagtigde had, overigens, zorg gedragen om de voorwaarde uit te drukken, *indien alle belanghebbende partijen insgelijks spoedig wilden eindigen.* Even weinig als zijn gouvernement, den 9 November, en zelfs lang daarna, op eene officiele wijs onderrigt van de afzondering der Russische gevolmagtigden van de conferentie, kon deze omstandigheid volstrekt geen invloed uitoefenen op den stap, dien hij bij den graaf *Grey* deed. Hij bleef zich dus altijd in zijn gedrag gelijk, maar al ware zulks anders geweest, dan nog begrijpt men niet, welke beschuldiging tegen het Nederlandsche gouvernement, welken afkeer, van zijne zijde, om een eind-tractaat met de vijf Mogendheden te onderteekenen, men zou kunnen afleiden uit deszelfs weigering, om in Februaij 1833, na de gebeurtenissen van Antwerpen, een eind-tractaat met twee Mogendheden te sluiten, met welke hetzelve geneigd zou zijn geweest zulks te doen, vóór die gebeurtenis in November 1832.

In zijne conferentien met de heeren gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittannie, werd het ontwerp van 9 Januarij, door het hof der Nederlanden gewijzigd, geheel verworpen, en Hunne Exc. kondigden hem aan, dat men van het ontwerp van den 2 Januarij geheel had afgezien. Zij bragten echter toen woordelijk dit laatste ontwerp wederom te voorschijn, doch met bijvoeging van de onzijdigheid en den wapenstilstand, hetgeen zoo veel te meer opmerking baarde, daar eenige wijzigingen, door Holland voorgesteld, slechts het grondbeginsel van *wederkeerigheid* in de redactie betroffen, steeds gebruikelijk in alle diplomatieke akten, en daar men niet kon verklaren waarom, indien de bezwarende nieuwe bijvoegselen noodzakelijk waren, zij dan niet reeds den 2 Januarij waren voorgeslagen.

In dit derde ontwerp, te gelijker tijd door de gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittannie overgelegd, en bestaande uit vijf artikelen en een afzonderlijk additioneel artikel, werd de ontruiming van het wederzijdsch grondgebied afgewezen, ten nadeele van Holland.

De gevolmagtigde der Nederlanden stelde voor, het opstel der twee eerste artikelen, betreffende het opheffen van het embargo en de terugkomst der Nederlandsche krijgslieden, die zich thans in Frankrijk bevinden, te verbeteren.

Bij het derde artikel vorderden Frankrijk en Groot-Brittannie de erkenning van de onzijdigheid van Belgie in de grenzen, bepaald bij het traktaat van den 15 November 1831. Maar die neutraliteit kan niet dan uit eene eindelijke schikking voortspruiten, vooreerst omdat deze erkenning die van de onafhankelijkheid van Belgie zou medebrengen, zonder eenig evenredig voordeel of eenigen waarborg voor Holland; voorts omdat die erkenning volstrekt afhankelijk is van de grensbepaling van hei grondgebied en van het bezetten daarvan door de wederzijdsche partijen.

Bij artikel 4 zou men zich verbinden, om zich onverwijld bezig te houden met het maken van een eind-traktaat, en om de Hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland te verzoeken daartoe mede te werken, en echter zou verstaan worden, volgens het afzonderlijk artikel, dat het ontwerp van eind-traktaat, bij dit artikel gevoegd, reeds zou beschouwd worden als

stellig te zijn vastgesteld tusschen Frankrijk, Groot-Brittannie, Belgie, en den Koning der Nederlanden; en dat de Hoven van Oostenrijk Pruissen en Rusland zouden worden uitgenoodigd, dit ontwerp, waarvan (gelijk het artikel zegt) zij den grondslag hadden goedgekeurd, in een eind-traktaat te veranderen. De Nota van den 14 Februarij ontwikkelt den zin van dit artikel op eene nog meer duidelijke wijs. »Daardoor" zegt die Nota, »zouden de vredesvoorwaarden tusschen Holland en Belgie bepaaldelijk »zijn vastgesteld, alhoewel die voorwaarden niet dadelijk mogten kunnen »worden ingekleed in den juisten vorm van een eind-traktaat."

Hier heeft het kabinet van 's Gravenhage niet kunnen begrijpen, hoe men zich toch zou verbinden, om zich onverwijld bezig te houden met een traktaat, hetwelk reeds bepaaldelijk was vastgesteld, noch hoe eene voorloopige overeenkomst eene schikking zou bespoedigen, indien zij het eind-traktaat moest behelzen, waarvan het ontwerp zelfs niet aan den gevolmagtigde der Nederlanden is aangeboden geworden, noch welk aandeel in de onderhandelingen aan de Hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland zou worden gelaten, wanneer men aan dezelve slechts eene uitnoodiging deed, om tot den vorm mede te werken, en om in een eind-traktaat te veranderen eene akte, welke reeds verpligtende is, niettegenstaande deze verandering; noch eindelijk, welke de gevolgen van het traktaat zouden zijn, en welke resultaten het voor het staatkundig stelsel van Europa zou opleveren, indien eens de drie Hoven de hierboven vermelde uitnoodiging niet mogten aannemen. De Koning der Nederlanden, overigens, door de akte van aanneming der grondslagen van scheiding van den 18 Februarij 1831, contracterende partij zijnde met de vijf Mogendheden, zou het niet overeenkomstig de diplomatieke vormen schijnen te zijn, bepaaldelijk een traktaat met twee derzelve te sluiten, en het gezegde traktaat aan de drie andere Souvereinen slechts aan te bieden, om het met hun zegel te bekrachtigen; en zulks zoo veel te minder, daar het hier de drie Hoven betreft, welke het traktaat van den 15 November niet dan onder zekere voorbehoudingen, welke zij alleen het regt hebben te doen gelden, hebben geratificeerd.

Het derde of vierde ontwerp van voorloopige overeenkomst, aan den Nederlandschen gevolmagtigde aangeboden, bestaat uit zes artikelen.

De twee eerste betreffen de opheffing van het embargo en de teruggezending der Hollandsche krijgs- en zeelieden, thans in Frankrijk gevangen. Die punten, ten opzigte waarvan het opstel, van wege Holland voorgedragen, de voorkeur schijnt te verdienen, zullen wel niet moeijelijk te vereffenen zijn.

Volgens het eerste artikel, zou de vaart op de Schelde vrij blijven, en tot aan het sluiten van eene eindelijke schikking, zou zij worden gehandhaafd, zoo als zij was op den eersten November 1832. De Nederlandsche gevolmagtigde, aan wien de minister van buitenlandsche zaken in de Nederlanden, bij eene depêche van den 25sten Januarij, de grondbeginselen van zijne Regering op dit stuk had medegedeeld, meende een onderpand voor den vrede aan te bieden, toen hij voorstelde, de vaart op de Schelde voorloopig te regelen, niet op eene wijs, welke alleen gunstig was voor eene der partijen, maar op eene wijs, waarbij de wederkeerigheid der voordeelen tot wezenlijken grondslag van overeenkomst werd gelegd. Dienvolgens de vrije vaart op de Schelde aannemende, beriep hij zich op het protocol zelf van de Conferentie van den 9den Januarij 1831, waarbij dezelve was bedongen »zonder eenig ander tolregt, noch visitatie, dan welke bestaan hadden in 1814 vóór de vereeniging," en opdat er, van wege Belgie, geene aanleiding tot het minste geschil zou zijn, stelde hij het artikel op naar de eigene bewoordingen van de verklaring van het zoogenaamd provisioneel gouvernement te Brussel, van den 15den December 1830.

In het derde artikel zou Holland, in afwachting van het sluiten van een eind-traktaat, de onzijdigheid van Belgie, in deszelfs grenzen, zoo als die bij het traktaat van van den 15den November 1831 zijn bepaald, erkennen, en zich verbinden tot eenen wapenstilstand.

Bij het vierde artikel werd bepaald, dat de vaart op de Maas dadelijk voor den handel zou worden, en dat zij tot op het vaststellen van een bepaald reglement dienaangaande, zou zijn onderworpen aan de bepalingen der overeenkomst, geteekend te Mentz, den 31sten Maart 1831.

Volgens het vijfde artikel, zou men zich onverwijld bezig houden met het opstellen van een eind-traktaat, en men zou de hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland uitnoodigen daartoe mede te werken. Ten zij men wilde beslanden, dat alle onwettige maatregelen regten geven, welke te voren niet bestonden; of dat altoo de intrekking daarvan een equivalent oplevert voor wederzijdsche concessien, is het niet te ontkennen, dat al deze artikelen ten voordeele van Belgie waren, en dat er niet één enkel gunstig artikel voor Holland was voorgeslagen. Men was zelfs met stilzwijgendheid voorbij gegaan de zeer natuurlijke verpligting van Belgie, om zich als schuldenaar te stellen van het loopende halfjaar der openbare schuld, overeenkomstig de grondslagen van scheiding, en bij het 17de artikel waren vastgesteld; »totdat (zegt dat artikel) de werkzaamheden der commissarissen zullen afgeloopen zijn, zal elke gelooden wezen voorloopig, en behoudens vereffening, zijn aandeel in de renten te betalen."

Dit eenvoudig en kort verslag van de handelingen der Nederlandsche Regering, sedert het begin van Januarij, strekkende om tot eene voorloopige overeenkomst te geraken, mitsgaders van de voorstellen, welke aan haar gedaan zijn, zal genoegzaam wezen om op nieuw de eerlijkheid harer staatkunde in het licht te stellen; zij neemt dan ook de verantwoordelijkheid daarvan in al hare uitgestrektheid op zich, en wanneer de oorzaken der tegenwoordige ongelukkige omstandigheden in het laatste beroep zullen worden overwogen, zal zij met een kalm geweten de beslissing afwachten van dat Opperste Geregtshof, voor hetwelk en de Koningen en de Volken moeten verschijnen.

's Gravenhage den 26 Februarij 1833.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 1sten Maart.

De kamer van gedeputeerden heeft gisteren de discussie over het fonds van amortisatie voortgezet, en is eindelijk tot het besluit gekomen om voor het lopende jaar nog het krediet door het bestuur daartoe aangevraagd, te verleenen, vooral nadat de minister van finantien uitdrukkelijk verklaard had dat hij binnen kort, en voor de beraadslaging over het budget van 1834, een geheel nieuw stelsel van amortisatie zoude voordragen, waarbij tevens de renten der vijf per cents schuldbrieven aan eene gedwongen reductie zouden worden onderworpen. Als de hoofdbepalingen van dit ontwerpen plan heeft hij aangewezen dat de genoemde inschrijvingen, met eene geringe vermeerdering van het nominaal kapitaal tegen anderen van minderen interest konden worden verwisseld, terwijl aan de genen die met deze verwisseling niet binnen eenen bepaalden tijd genoegen namen, de hoofdsom ten volle zoude worden. Dit gewigtig punt eenmaal beslist zijnde heeft de kamer, als om zich voor het langdurig oponthoud schadeloos te stellen, in weinige oogenblikken een twintigtal hoofdstukken van het budget zonder eenige oppositie, hare goedkeuring gegeven.

— De verklaring der Hertogin *van Berrij* is nog steeds het onderwerp van alle gesprekken. Men verzekert thans dat het oorspronkelijk rapport der beide geneesheeren, die voor eenige weken naar Blaije werden gezonden reeds het stellig berigt inhield dat de gevangene zich in eenen zwangeren toestand bevond, doch dat men, als toen door eenige later opgekomene bedenkingen dit stuk heeft geheim gehouden, en het publiek een vrij onverschillig verslag over de ligging van het kasteel van Blaije heeft in handen gespeeld. De *Gazette de France* en de *Temps* meenen beide te weten dat het gouvernement thans aan de hertogin *van Berrij* beloofd heeft haar in vrijheid te stellen, onder voorwaarde dat zij zich naar Naar Napels zal begeven, en dat de Koning, haren broeder, zich tot borg stelle dat zij zijne staten niet meer zal verlaten. Men zoude vroeger dit laatste beding ook aan den Keizer van Oostenrijk hebben aangeboden, doch was hetzelve door dezen van de hand gewezen.

Een der liberale bladen maakt heden de aanmerking dat het gouvernement eene daad van hooge staatkunde heeft verrigt, door de verklaring der Hertogin *van Berrij* in de rijks-archieven neder te leggen. Indien men zich toch herinnert dat de acte van afstand van *Karel* X en van den Hertog *van Angoulême* de Fransche kroon volgens het staatsregt der koningsgezinde partij aan den Hertog van Bordeaux heeft doen vervallen, en men houdt het nu voor bewezen dat de Hertogin *van Berrij* door het aangaan van een tweede huwelijk de voogdij over haren zoon, althans het regentschap gedurende zijne minderjarigheid heeft verbeurd, dan volgt daaruit dat de tegenwoordige Koning als naaste prins van den bloede ook volgens het stelsel der legitimisten, alleen bevoegd is om dit regentschap te vormeren, en dat men dus, door alle deze stukken eene zekere authenticiteit te geven het voorregt heeft van zich in alle geval het bewind te kunnen aanmatigen, met dat onderscheid slechts dat men zich bij de voorstanders der revolutie als de Burgerkoning, door het volk gekozen voordoet, en zich bij de koningsgezinde op het geboorteregt beroept.

— Voor een paar dagen zijn twee Egyptenaars alhier met eenen firman van *Mehemed-Ali* aangekomen, en hebben onderscheiden bijeenkomsten met den minister van buitenlandsche zaken gehad. De gouvernements-bladen laten er zich zeer op voorstaan, dat de strijd in het oosten door eene diplomatie, waarin Frankrijk, zoo zij zeggen, de hoofdrol heeft gespeeld, als geëindigd kan beschouwd worden.

— De prinses *Bagration* heeft van het Russisch gouvernement bevel gekregen, om Frankrijk onmiddellijk te verlaten, en naar Rusland weder te keeren, onder verbeurte harer goederen. (*Gazette.*)

Het berigt dat de ontwapening der grensplaatsen was geschorst, bevestigt zich niet. Volgens den *Echo du Nord* zijn de vestingwerken van Rijssel geheel op den voet van vrede terug gebragt.

— De fondsen waren heden (1 *Maart*) genoteerd: de 5 pCt. kont. en op tijd 104; de 3 pCt. kont. 78,10; op tijd 78,45; Nap. renten kont. 90; op tijd 90,45; Sp. perpet 67⅜ kont.; 68 op tijd.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 1sten Maart.

Het blijkt meer en meer dat voor de aankomst der gewigtige tijding, dat *Mehemed*-Ali, ten gevolge der vertogen der europesche mogendheden zijnen zoon had gelast niet verder voort te rukken, de verslagenheid te Konstantinopel eene aanmerkelijke hoogte had bereikt. Bijzondere berigten van den 5den Februarij, door de *Augsburgsche Zeitung* ontvangen, vermelden, dat de voorhoede van het Egyptisch leger reeds tot in de omstreken van Broussa genaderd was, en dat de Turksche troepen die stad ontruimd hebbende, op Nekomedia waren teruggetrokken, om aldaar in een verschanst leger de verdere operatien van den vijand waar te nemen. Men meende echter, dat ook deze positie niet konde verdedigd worden, en waarschijnlijk door den slechten geest der troepen weldra zoude worden opgegeven, waardoor *Ibrahim*-bassa zonder eenige hindernis tot aan den oever van den Bosphorus konde voortrukken. De ontsteltenis in de hoofdstad was ten top geklommen, en zonder vreemde hulp had men onlusten te wachten, die het gantsche rijk tot in deszelfs grondvesten konden schokken. Aller uitzigt was dus op den bijstand van een Russisch eskader gevestigd, waartegen echter volgens dezen berigtgever door den Franschen zaakgelastigden ernstig werd geprotesteerd, zoodanig zelfs, dat hij had verklaard zich dadelijk te zullen verwijderen, indien genoemd eskader in het gezigt der hoofdstad kwam. Intusschen stemt dit laatste niet met andere berigten van dezelfde dagteekening overeen, welke vermelden, dat de beste overeenstemming tusschen de onderscheidene gezanten bij het dreigende gevaar werd opgemerkt. Volgens handelsbrieven van Odessa is een gedeelte der Russische vloot, die in de haven van Sebastopol vereenigd was, op den 10den der vorige maand onder zeil gegaan, om ter beschikking der Porte te worden gesteld.

— Het dagblad van Corfu berigt, dat het eskader van den koning van Griekenland op den 28sten Januarij, de hoogte van het eiland Zante bereikt had, naar den Archipel koers nemende. Een of twee dagen later zoude hetzelve bij Cerigo door eenen hevigen storm zijn overvallen, waardoor een aantal schepen genoodzaakt werden in de haven van Candia eene schuilplaats te zoeken. Intusschen heeft men te Munchen den 25sten der vorige maand, door handelsbrieven het berigt ontvangen, dat het bedoeld eskader reeds op den 31sten Januarij behouden te Napoli was aangekomen.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 2den Maart.

Voor eenige dagen is in het huis der Gemeenten het voorstel ter tafel gebragt en aangenomen, om ter bespoediging eener gewenschte afdoening van zaken, behalven de avondzitting ook eene ochtendzitting, des middags ten twaalf uren beginnende, te houden. Deze laatste zitting wordt nu bijzonder bestemd tot aanhooren van petien en de ontwikkeling van hunne voorstellen. Gedurende de drie laatste avondzittingen heeft het huis zich uitsluitend met de beraadslaging over de eerste lezing der bill tot beteugeling der Iersche onlusten bezig gehouden. Van de zijde der Iersche vertegenwoordigers ondervindt dit ontwerp eenen geduchten tegenstand, meestal onder voorgeven, dat het gouvernement ook met behulp eener buitengewone magt niet in staat zal zijn om de rust te doen herstellen, dat integendeel de verbittering der bevolking tot eenen volkomen burger-oorlog zal overslaan, en dat men eindelijk het eenige middel dat eene goede uitwerking kan hebben, het herstel van gegronde bezwaren, geheel schijnt ter zijde te schuiven. Ook onder de Engelsche afgevaardigden zijn er eenige die zich geheel of ten deele tegen het voorstel van het gouvernement verklaren. Onder anderen heeft in de zitting van gisteren sir *George Grey* in eene zeer uitgebreide redevoering betoogd, dat wel is waar de magt van het bestuur behoorde te worden ondersteund, doch de bijzondere bepalingen, vooral ten aanzien der regtspleging voor eenen krijgsraad, niet aannemelijk waren; hij zoude zich nu zoo tegen de lezing niet verzetten, maar bij de beraadslaging in comité op eene wijziging dien aangaande aandringen. Sir *R. Peel* daarentegen heeft ook in deze zitting het ministerie ondersteund, zeggende dat het hem onvermijdelijk voorkwam om door eenige buitengewone maatregelen, niet alleen in het belang van Ierland, maar in dat der gansche Iersche bevolking, voor 't minst eene poging tot herstel der rust te doen. Het waren niet de wezenlijk gegronde bezwaren die aldaar tot oproer en ongeregeldheden aanleiding geven, maar de invloed van rustverstoorders, die eene ligtgeloovige natie tot hun werktuig hadden gemaakt. Indien men van besluiteloosheid of toegevendheid deed blijken, zouden deze nieuwen moed verkrijgen, en de zaken tot eene grootere hoogte drijven. Hij zoude alzoo de voordragt van het gouvernement met alle krachten ondersteunen. Ten slotte is de discussie tot aanstaanden maandag geadjourneerd.

— De laatste berigten uit Ierland ontvangen, schijnen gunstiger te luiden. In onderscheidene graafschappen was de onrust merkelijk bedaard, en toonde men zich bereid om aan de wetten te gehoorzamen.

— Over den staat der Belgische onderhandelingen is niets met zekerheid bekend, doch het verdient opmerking dat de half ministeriële *Courier* in een zijner laatste nommers aan de bekwaamheid, waarmede de heer *van Zuylen Nyevelt* zijne zending heeft vervuld, volkomen regt doet wedervaren, en de aanstaande komst van zijnen opvolger aankondigt. — De bladen der oppositie beklagen zich voortdurend over de belemmering, die ook de Engelsche handel door het voortdurend embargo ondervindt. Zoo berigt onder anderen de *Morning Herald*, dat uit de haven van Hull binnen weinige dagen een zestal vreemde schepen met volle lading naar Holland zijn vertrokken, terwijl de Engelsche vaartuigen zonder vracht in het dok liggen.

— De fondsen waren gisteren genoteerd: de 3 pCt. geconsolideerden 87⅞, de Hollandsche integralen 45⅝.

LIEFDE GIFTEN voor den Vrijwilliger *Morre*, zijn linkerhand en regterarm bij de belegering van het Citadel verloren hebbende.

Sedert de vorige opgave is voor opgemelden, wederom ontvangen:

Van de Heer *A. C.* te Arnhem, 9 coupons à *f* 1,23⁵	*f* 11,11⁵	
2 » à - 2,47⁵	4,95	
1 Rente Certificaat	- 0,82	
		f 16,88⁴.
Van Heeren Officieren, onder-Officieren en Soldaten der 2e komp. 2e Bat. 18e afd. infanterie.		- 12,37⁵.

Met het volgende versje:

Mogt 't doel van deze gift aan U, ô MORRE, toonen!
Op welk een' wijz' Uw lot, ons aller harten trefi;
Roemvol verweerdet g' U naast Bato's Helden zonen!
Roemvol streedt gij voor 't land! God zal U daarvoor loonen,
Wanneer opzegt Bemanf, die slechts Uw ramp beseft!!

Van *T. C. E.* te Overasselt, aan het Ed. Achtbaar Bestuur te Grave gezonden, en door de verdere zorg van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur dezer Provincie ons geworden	- 3,00.
Van *N. N.* te Goes	- 6,00.
Van de Heer *N. N.* uit Rotterdam	- 6,00.
Van Vrouwe *J. B.* uit Delft	- 3,00.
Bedrag der vorige opgaven	*f* 805,69.
Totaal	*f* 852,95.

BREDA, den 4den Maart 1833.

BROESE & COMP.

Heden verloste zeer voorspoedig, doch ontijdig, van *twee* *DOCHTERS*, Vrouwe T. M. L A N D O L T, Geb. LEUTNER.

BREDA, 1 *Maart* 1833.

---

* * P. C. N. DE RUYTER, te *Breda*, maakt en * repareert alle soorten van F O R T E - P I A N O 'S, welke van heden bij hem te bekomen zijn tot eenen civielen prijs, op de Haven, L. C 274, te *Breda*.

---

* * Men vraagt bij een klein aantal Leerlingen, in eene aan- * gename plaats, nog I E M A N D, die in Wis- en Stelkunst wel is ervaren. Hij make zich bekend, met vrachtvrijen brief, aan den Boekhandelaar C. A. V I E W E G, te *Nijmegen*.

---

* * De ondergeteekende heeft zich voorgesteld, met toestemming * van den Heere Opperbevelhebber dezer Vesting, op Donderdag den 7den Maart, alhier in de Zaal van den Schouwburg te geven

VOCAAL- EN INSTRUMENTAAL CONCERT.

Hij heeft de eer het Kunstminnend publiek een Abonnement-Lijst ter teekening aan te bieden, en hoopt daardoor in staat gesteld te worden, zijn voorgenomen plan ten uitvoer te brengen.

Het *Programma en Abonnement-Kaartjes* zijn bij de Boekhandelaars B R O E S E & C O M P. verkrijgbaar.

BREDA, 28 *Februarij* 1833.

W. H. D A H M E N,
Violist en Muzijk-Directeur van Nijmegen.

---

* * De Notaris H. C. B E IJ E R M A N, residerende te * *Waardenburg*, zal, namens Executeuren en Erfgenamen van wijlen den Heer N I K O L A A S R O M, op Dingsdag den 19den Maart 1833 en volgende dagen, voormiddags ten negen ure, op het Kasteel te *Vuren*, in den *Tielerwaard*, publiek bij Erfhuis verkoopen, op dag tot den eersten September 1833:

De zeer nette en wel-gekonditioneerde I N B O E D E L en M E U B E L A I R E G O E D E R E N, nagelaten door wijlen den Heer *Nikolaas Rom*, en bestaande in: Mahonij- en ander houten Kabinetten, Secretaire, Chiffonière, Bureaux, Kommodes, onderscheidene ladè- en andere Tafels, Ledikanten en Peluwjassen met derzelver Behangsels, Kisten en Bufetten, Pendule en Vazen met glazen Stolpen, Spiegels met vergulde en andere lijsten, Stoelen en Kanapé, IJzeren Haarden en Frankforter Kagchels, Glas- en Meubel-Gordijnen, Vloerkleeden en Karpetten, een Biljard met vier Lampen en verder toebehooren, Bedden met derzelver toebehooren, Chitsen-, Katoenen- en Wollen Dekens, Matrassen, Tafel- en Bedden-Linnens, Tafel-, Koffij- en Thee-Serviesen, Glas- en Schalkwerk, Koper, Tin, IJzer en Blikwerk, Tafel- en Gang-Lampen en Barometer, IJzeren Geldkist, Kantoortafel en Bessemaar-Boeken, allerlei Keuken-Gereedschap, mitsgaders een IJzeren Kook-Kagchel, en wat verder tot huisraad en inboedel behoort; — Voorts eene zeer moderne Kalèche, Fourgon en andere Rijtuigen, met Celineesch Koper en met Plaat gemonteerde en andere Tuigen, Zadel en Toomen, allerhande Stalbehoeften; — almede eene aanzienlijke hoeveelheid V E E, bestaande in: drie Spring hengsten, Tuig- en Bouw-Paarden, Fok-Merrien, drie en tweejarige Paarden, Ossen, Koeijen, Vaarsen, Pinken, Jagthonden en ander Vee, — verder eene aanzienlijke partij Koorn, Hooi, Stroo en andere Have, Bouw- en Melk-Gereedschappen, als: Boerenwagens, Ploegen, Eggen, en hetgeen verder tot eene komplete Bouwerij behoort; en wat voorts ten dage der Verkooping te voorschijn zal worden gebragt.

De Rijtuigen, Paarden en het Vee, zullen worden verkocht op Woensdag.

Zijnde de Goederen te zien, des Zaturdags en Maandags voor den dag der Verkooping, van des morgens ten tien tot des namiddags ten drie ure.

S T O O M - J A G T

PRINSES MARIANNE,

van *MIDDELBURG* naar *ROTTERDAM*,

Maart 1833.

Van Middelburg.				*Van Rotterdam.*			
Zondag den	10,	smorg.	7 uur.	Vrijdag den	15,	smorg.	6 ure.
Donderdag »	14	»	4 »	Dingsdag »	12	»	8 »
Zondag »	17	»	7 »	Vrijdag »	15	»	9½ »

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, 2 Maart 1833.

			Slot.
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, 2½ pCt.	- 45[illegible] à 46[illegible]		46
Uitgestelde schuld.	- 1 à $1\frac{1}{16}$		
Kansbiljetten.	- 17[illegible] à 18[illegible]		18[illegible]
Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	- $77\frac{1}{2}$ à 78[illegible]		78[illegible]
Idem idem, 3½ pCt.	- $60\frac{1}{2}$ à 61[illegible]		61[illegible]
Oorlogs-lasten, 1830 à 5 pCt.	- 96[illegible] à 97[illegible]		97[illegible]
Vrijw. geld., 1831 à 6 pCt.	- 100 à 100[illegible]		100[illegible]
Nieuwe idem, 1832 à 5 pCt.	- 84 à 85[illegible]		84[illegible]
Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- 100[illegible] à 101		100[illegible]
Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	- 86[illegible] à 87[illegible]		87
FRANKRIJK, Inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- 79[illegible] à 80		79[illegible]
RUSLAND, Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- 96[illegible] à 97[illegible]		97
Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	- 97[illegible] à 98[illegible]		98[illegible]
SPANJE, Certific. Amst., 5 pCt.	- 62[illegible] à 63[illegible]		63[illegible]
Dezelfde 3 pCt.	- $40\frac{1}{2}$ à 41[illegible]		41[illegible]
Uitgestelde schuld	- $10\frac{1}{2}$ à 11		

Te BREDA, bij BROESE en COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers.